

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakértői véleménye

A szakvélemény tárgya: Szoftverhez kapcsolódó dokumentáció szerzői jogi védelme

Ügyszám: SZJSZT 23/16.

A Törvényszék által feltett kérdés:

1. A Szakértő állapítsa meg, hogy az F/6, F/7, F/8, F/9. [számon csatolt dokumentum] szerzői jogi műnek minősül-e.

2. Válaszoljon a felek által feltett kérdésekre

- Felperesi kérdések a 2015. október 16-án kelt beadványban megjelölt kérdések.
- I-II-III. rendű alperesi kérdések a 78-as sorszámú beadványban, illetőleg a 2015. szeptember 18-i beadványban megfogalmazott kérdések.

A Felperes által a 2015. október 16-án kelt beadványban megjelölt kérdések:

3. Rendelkeznek-e az Sztj. szerinti szerzői jogi jelleggel, illetve egyedi, eredeti jelleggel a Szerzői Jogi Művek, vagy ezek bármelyike (OSDP, EBPP, PFME, PFMH)?

4. A [Felperes által korábban, 12. számú mellékletként csatolt] Táblázatban feltárt azonosságok alapján megállapítható-e, hogy az I.-II. Rendű Alperesek megsértették a felperes Szerzői Jogi Műveivel kapcsolatos szerzői jogait azáltal, hogy a Pályázat során történt felhasználás céljából lemásolták, merevlemezre lementették, illetve tárolták, e-mailben továbbították, átdolgozták, terjesztették és sajátjukként közzétették az RFI-ben és az RFP-ben a Szerzői Jogi Művek egyes jellegzetes részeit?

5. A 4. pontban leírt mely magatartások tekinthetőek jogellenesnek és azok a kereseti kérelemben megjelölt mely Sztj. rendelkezéseket sértették meg az Sztj. hivatkozott rendelkezései közül (Sztj. 10.§, 12.§, 13.§, 16.§ (1) bekezdés, 16.§ (3) bekezdés, 16.§ (6) bekezdései, az Sztj. 17.§ a), b), f) pontjai)?

6. Amennyiben az I. Rendű Alperes a Ptk. 350.§ (1)-(2) bekezdése szerinti állandó informatikai megbízottjaként folytatta le a Pályázatot a II. Rendű Alperes az I. Rendű Alperes neve alatt és utasítására és a jogsértéshez engedély nélkül ő adta át a Felperes Szerzői Jog Műveit, úgy a szerzői jogi jogsértést elkövette-e az I. és II Rendű Alperes is és ezért egyetemlegesen tartoznak-e felelősséggel?

7. Milyen minőségekben illeti szerzői jogi védelem a Szerzői Jogi Műveket? (pl. szoftver dokumentáció, gyűjteményes mű, stb?)

8. A Szerzői Jog Műveket megilleti-e a Ptk. 86.§ (3)-(4) bekezdése szerinti védelem és tekinthetőek-e know-how-nak?

9. Az I.-II. Rendű Alperesek 4. számú kérdésben hivatkozott jogsértései alkalmasak-e arra, hogy a Felperesnek kárt okozzanak és a jogsértések alapján a károkozás ténye megállapítható-e, továbbá az ok-okozati összefüggésben állnak-e az I.-II. Rendű Alperesek jogsértő magatartásával?

10. A Felperest illet-e meg a Szerzői Jogi Művekkel kapcsolatos szerzői és egyéb jogok, ha azt saját neve alatt, saját munkavállalói által készítette az Sztj. 6.§ (1)-(2) bekezdése alapján, illetve az Sztj. 30. § (1) bekezdése alapján?

Az I-II-III. rendű Alperesek által a 78. sorszámú iratban feltett kérdések:

11. A felperesi F/6-9. számú üzleti termékleírások szerzői művek-e, figyelemmel arra, hogy a termékleírások elkészítése során elkerülhetetlen a termék funkcióinak logikus, egymásra épülő bemutatása, és arra, hogy a termékleírás formai kialakítása során van-e alkotói játéktér, és megállapítható-e, az alkotói játéktér kihasználása?

12. Az F/6-9. számú üzleti termékleírások alapján egy szoftverfejlesztő képes-e a felperes szoftverprogramját, annak működését megismerni és azt létrehozni? A felperesi üzleti termékleírások informatikai szoftver dokumentációk/technikai specifikációk is egyben?

13. Az F/6-9. számú üzleti termékleírások a felperes teljes, egész e-bank szoftverrendszerét képezik-e vagy annak egy kis részét?

14. Az SZJSZT az A/18. szám alatti igazságügyi szakvéleményt helytállónak tartja-e? Különösen:

a) A felperes által benyújtott F/6-9. számú üzleti termékleírások- és különösen azon részei, amelyek „átvételét” a felperes megkifogásolta a jelen perben – azok átadásakor (azaz 2011 áprilisában) már közismert adatok és információkat tartalmazó és szakmában jártas személyek számára könnyen hozzáférhető informatikai leírások voltak-e?

b) A felperesi üzleti termékleírások egyes részeinek értéke megegyezik-e a felperesi szoftverrendszer (mint egész) értékével? Ennek tükrében az F/6-9. számú üzleti termékleírások milyen értékkel bírnak tekintettel az F/24. számú szakvéleményben meghatározott értékekre? Az F/24. számú szakvéleményben meghatározott értékek ellentmondanak-e a felperesnek az A/8. számú felperesi árajánlatban adott értékekkel?

c) A felperes által 2013. szeptember 4-én kelt beadványában becsatolt F/31. számú táblázat „bizalmasság foka” és „magyarázat” oszlopaiban leírt felperesi állítások megfelelnek-e a valóságnak?

A felperes által becsatolt F/32. számú „biztonsági jelentésben” leírtak tanúsítják-e azt, hogy az alperes jogtalan célokra használta a felperesi demót?

Az eljáró tanács szakértői véleménye:

Tekintettel arra, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: „Rendelet”) 8. § (1) bekezdése szerint „*a Szakértő Testület nevében az eljáró tanács a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást (...)*”, az eljáró tanács a megkeresés, illetve a megkereséshez csatolt dokumentumok alapján hozta meg szakvéleményét.

1. Tényállás

1.1. A Törvényszék kirendelő végzése az alábbiak szerint foglalta össze az ügy szerzői jogi szempontból releváns tényállását. Felperes banki szoftverek készítésével és fejlesztésével foglalkozó vállalkozás, amely 2011 áprilisában üzleti tárgyalásokat folytatott az I. rendű Alperessel, amelynek részeként Felperes megküldte az I. rendű Alperes munkavállalója részére a per tárgyát képező dokumentumokat, anélkül, hogy a dokumentumok rendelkezésre bocsátása a felsőbb vezetői szinteket érintette volna. Az említett dokumentumok az alábbiak voltak:

- a) IND Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description - Online Sales című, angol nyelvű dokumentum (F/6);
- b) EBPP megvalósítási tanulmány részlet (F/7);
- c) Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Personal Finance

Manager (F/8);

d) IND Personal Finance Management – Termék specifikáció (F/9)

1.2. A Felperes előadása szerint annak reményében bocsátotta a hivatkozott dokumentumokat Felperes az I. rendű Alperes rendelkezésére, hogy I. rendű Alperes egyes szoftvereket majd Felperestől fog megrendelni.

1.3. II. rendű alperes zárt pályázatot írt ki, a tender anyagában, ezen belül pedig a „Request for Information” (RFI) és a „Request for Proposal” (RFP) elnevezésű dokumentumokban pedig szerepeltek a felperestől I. rendű alperesnek megküldött dokumentumból vett részletek is.

1.4. III. rendű alperes az I. rendű alperes anyabankja.

Az eljáró tanács vizsgálata

2.1. Az eljáró tanács megvizsgálta az F/6-9. szám alatt csatolt dokumentumokat, és az alábbi megállapításokat tette.

2.2. Az IND Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description - Online Sales című, angol nyelvű dokumentum (F/6) azoknak az online sales funkcióknak (pl. online kampányok kezelése) a leírását tartalmazza, amelyek a Banking Front-Office keretein belül elérhetőek. A dokumentum alapvetően követi a megvalósított funkciókat, technikai jellegű. Bár címe szerint funkcionális leírást tartalmaz, mivel nem megvalósítandó, hanem már megvalósított megoldásokat mutat be, leginkább olyan felhasználói kézikönyvnek tekintendő, amely az elérhető eszközöket a szolgáltatások adminisztrátorai számára foglalja össze. A dokumentumon szerzőként K. Zs. neve került feltüntetésre, a szerzői jog jogosultjaként pedig a Céget.

2.3. A cím nélküli, a bírósági iratokban „EBPP megvalósítási tanulmányként” megjelölt (F/7), magyar nyelvű, egy Innovációs Központ fejlécével ellátott dokumentum a különböző elektronikus számlakezelési- és fizetési megoldásokat dolgozza fel. A tanulmány elsősorban arra törekszik, hogy a számla kibocsátója, címzettje, illetve a fizetési folyamatban a feleknek segítséget nyújtó ún. konziliádator lehetséges kapcsolat-típusait, az elektronikus számlázásra vonatkozó jogszabályi előírásokat, illetve az elektronikus számlafizetés netbanki integrációját bemutassa. A dokumentum ennek megfelelően az elméleti, illetve a gyakorlati jellegű információkat vegyesen tartalmazza, konkrét megvalósítási példákat hozva. A dokumentum a szerző nevét, vagy a szerzői jogi jogosultjára vonatkozó adatot nem tartalmaz.

2.4. A Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Personal Finance Manager című (F/8), angol nyelvű dokumentum az IND Personal Finance Manager elnevezésű termékét mutatja be. Mivel ez a dokumentum a 2.5. pont alatt említetthez hasonlóan egy kész termék felhasználói kézikönyvének tekinthető, elsősorban technikai jellegű. A dokumentum címlapja szerzőként K- A. és K. M. neveket tünteti fel, a szerzői jog jogosultjaként pedig a Céget.

2.5. Az IND Personal Finance Management – Termék specifikáció (F/9) elnevezésű dokumentum a felperesnek a 2.4. pont alatt már hivatkozott terméke, a Personal Finance Manager termék specifikációját tartalmazza. Eltérően a korábbi dokumentumoktól, ez a leírás nem csak a megvalósított funkciókról tartalmaz információt, hanem – igaz csak csekély mértékben – a kialakítandó adattáblákra is tartalmaz leírásokat. A dokumentum címlapja szerzőként N. Zs. nevet tünteti fel, a szerzői jog jogosultjaként pedig a Céget.

3. Az első, harmadik, hetedik, tizenegyedik, tizenkettedik kérdésre adott válasz

3.1. A szerzői jogról szóló 1999. LXXVI. törvény („Sztj.”) 1.§ (1) bekezdése szerint az Sztj. védi

az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat. Az 1.§ (2) bekezdése szerint a védelem kiterjed például az irodalmi művekre, (ideértve a szakirodalmi műveket is), továbbá a számítógépi programalkotásra és a hozzá tartozó dokumentációra („szoftver”) is.

3.2. Az Szjt. 1.§ (3) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg. A védelem nem függ mennyiségi, minőségi, esztétikai jellemzőktől vagy az alkotás színvonalára vonatkozó értékítéllettől.

3.3. Az eljáró tanács ezt követően azt vizsgálta, hogy a tárgybéli dokumentumok szoftverként (számítógépi programalkotáshoz tartozó dokumentumként) vagy szakirodalmi műként állnak-e védelem alatt.

3.4. A számítógépi programalkotáshoz készített dokumentáció szerzői jogi oltalmát az Európai Bíróság a *Bepečnostní kontra Ministerstvo kultury* (C-393/09.) számú ügyben dolgozta ki részletesen. A hivatkozott ítélet 37. pontja szerint a szoftver irányelv¹ védelmének tárgya magában foglalja a számítógépi program kifejlesztéséhez vezető előkészítő azon dokumentációt, amelyek e program többszörözését, illetve későbbi megvalósítását eredményezhetik.

3.5. Az EuB fenti megközelítését a *SAS Institute Inc kontra World Programming Ltd.* (C-406/10.) ügyben hozott ítéletében is megerősítette. Az ítélet 37. pontja rögzíti, hogy a szoftver irányelv hetedik preambulumbekzdésének második mondata szerint a „számítógépi program” fogalma magában foglalja a számítógépi program kifejlesztéséhez vezető előkészítő dokumentációt is, feltéve, hogy az előkészítő munka jellegénél fogva későbbi fázisában számítógépi programot eredményezhet. Ezt a logikát megerősítve mondta ki továbbá az EuB, ítélete 66-68. pontjaiban, hogy a kézikönyv – ha az nem alkalmas a program előállításra – nem szoftverként, hanem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelv értelmében vett irodalmi műként állhat védelem alatt, ha egyébként megfelel a szerzői jogi védelem általános, az egyéniséget és egyediséget vizsgáló, alapfeltételeinek.

3.6. Az Szjt. 1.§ (2) bekezdésének c) pontja a számítógépi programra és annak dokumentációjára azonos szabályokat kell alkalmazni. Bár az Szjt. nem differenciálja a számítógépi programalkotás dokumentációját aszerint, hogy az alkalmas-e a program megvalósítására, a hivatkozott szabály csak akkor értelmezhető a szoftver irányelvvvel összhangban, ha ilyen kifejezett rendelkezés hiányában is csak az előkészítő jellegű dokumentumokra vonatkoztatjuk a szoftverként való védelmet.

3.7. Az eljáró tanács ezt követően megállapítja, hogy az 1.1. a)-d) pontokban említett mind a négy dokumentum egyéni, eredeti jellegű, ekként pedig azok szerzői jogi védelem alatt állnak. Az eljáró tanács jelzi, hogy bár mind a négy dokumentum alapvetően technikai-leíró jellegű, önmagában ez nem képezi akadályát a szerzői jogi védelemnek.

3.8. Az eljáró tanács – a 12. kérdés megválaszolása kapcsán – azt is megállapítja, hogy az 1.1. a)-d) pontokban említett dokumentumok közül egyik sem alkalmas arra, hogy az alapján az ismertetett programot meg lehessen valósítani. Ennek alapvető oka, hogy e dokumentumok alapvetően funkcionális leírásokat tartalmaznak, miközben a program megvalósításához minimálisan az alkalmazandó fejlesztési módszerekre, megvalósítandó modulokra, továbbá a létrehozandó adatbázis és megvalósítandó adattáblák részletes leírására is szükség van. Ezeket az

¹ Az ítélet a számítógépi programok jogi védelméről szóló 91/250/EGK irányelvre hivatkozik, ugyanakkor az említett irányelv kodifikált változata (a számítógépi programok jogi védelméről szóló 2009/24/EGK irányelv) azzal azonos szabályt tartalmaz.

információkat a vizsgált dokumentumok azonban nem, vagy nem olyan mélységben tartalmazzák, hogy önmagában azok alapján magát a számítógépi programot meg lehetne valósítani. E körülményből az következik, hogy a vizsgálandó négy dokumentum számítógépi programalkotáshoz tartozó dokumentumként (vagyis szoftverként) nem áll védelem alatt.

3.9. Az eljáró tanács – a 7. kérdés megválaszolása körében – megvizsgálta a gyűjteményes mű kérdését is. Az Szjt. 7.§-a szerint szerzői jogi védelemben részesül a gyűjtemény, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű (gyűjteményes mű). Jelen esetben a vizsgálat tárgyát képező négy dokumentum egyike sem bontható meg olyan önálló elemekre, amely alapján a művek szerkesztőjét az egyese elemek szerzőitől elkülöníthető, önálló szerzői jog illetné meg. Másként megfogalmazva a vizsgált dokumentumok összeállítása során nem fedezhető fel olyan egyéni, eredeti jellegű válogató tevékenység (szerkesztés), amely önálló szerzői jogi védelmet alapozna meg.

3.10. A fentiek alapján az eljáró tanács álláspontja az, hogy a vizsgált művek mindegyike szakirodalmi műként áll védelem alatt.

3.11. Az eljáró tanács – a 11. kérdés megválaszolása körében – rögzíti, hogy mivel a vizsgált művek szakirodalmi műként állnak védelem alatt, annak nincsen jelentősége, hogy a leírt szoftverekben megvalósított funkcionalitást mennyire határozzák meg külső körülmények. A védelem nem a megvalósítás módján, hanem a leírásban testet öltő egyéni, eredeti jelleg alapján illeti meg a művek szerzőit.

3.12. Az eljáró tanács megállapítja, hogy a konkrét ügyben annak jelentősége nincsen, hogy a vizsgált művek szoftverként vagy szakirodalmi műként állnak védelem alatt. A megvalósult felhasználási cselekmények jogi minősítése a konkrét ügyben azonos lett volna akkor is, ha a dokumentumok szoftverként álltak volna védelem alatt.

4. A negyedik kérdésre adott válasz

4.1. Az eljáró tanács a tételes összevetés, illetve elemzést megelőzően hangsúlyozza, hogy önmagában abból a tényből, hogy egy mű szakirodalmi műként védelem alatt áll, nem következik, hogy e műből átvett bármely csekély mértékű átvétel engedélyköteles tevékenység lenne. Az Szjt. 16.§ (1) bekezdése egyértelműen rögzíti ugyanis, hogy a szerzői vagyoni jogok a mű, illetve annak azonosítható része felhasználására terjed ki. Nyilvánvalóan nem minősül a mű azonosítható részének például önmagában egy adat, vagy önmagában egy munkamódszer alkalmazása.

4.2. Az eljáró tanács továbbá rögzíti, hogy a számítógépi programalkotás vizuális megjelenését biztosító ún. grafikus interfész (GUI) – az Európai Bíróság már hivatkozott C-393/09 számú ítélete szerint – nem minősül a számítógépi programalkotás megvalósítási formájának, elsősorban azért, mivel a grafikus felület lemásolása nem eredményezné magának a programnak a többszörözését. A grafikus felhasználói felület nem maga a program, hanem csupán a program használatát megkönnyítő elem. Ebből azonban nem következik, hogy a program grafikai eszközökkel történő megjelenítése nem állhatna szerzői jogi védelem alatt, pusztán csak annyit jelent, hogy a védelem létét, illetve a felhasználásra vonatkozó szabályokat a vizuális alkotásokra vonatkozó általános szabályok szerint kell megítélni. Ezt támasztja alá az SZJSZT több szakvéleménye (pl. 28/2004. és 19/2013) is. Az SZJSZT egységes gyakorlata szerint a szoftverekben alkalmazott grafikát az esetek túlnyomó részében a megvalósítandó funkciók, illetve a megjelenítendő adatok olyan mértékben determinálják, amely kizárja az alkotó személyiségének megjelenését, vagyis az egyediség okán e grafikák vizuális műként sem állnak védelem alatt.

4.3. Az eljáró tanács ezt követően egyesével megvizsgálta a 4. kérdésben hivatkozott Táblázat 1-3. fejezeteiben megjelölt (#1 - #32 sorszámok) ábrákat, és megállapította, hogy azok mindegyike

szorosan követi a megvalósítandó funkciót, illetve a megjelenített adatokat, azok egyike sem alkalmas a szerző személyiségének tükrözésére.

4.4. A fentiek alapján azt állapítja meg az eljáró tanács, hogy a 4. kérdésben hivatkozott Táblázat 1-3. fejezeteiben megjelölt (#1 - #32 sorszámok) ábrák egyike sem minősül önmagában szerzői jogilag védett vizuális alkotásnak, ezzel összefüggésben pedig ezek a hivatkozott dokumentumoknak sem minősülnek azonosítható részének.

4.5. A Táblázat szöveges egyezésekre utaló bejegyzéseit az eljáró tanács egyenként megvizsgálva az alábbi eredményre jutott:

Hivatkozás	Az Eredeti mű vizsgálandó részének megjelölése	Eljáró tanács véleménye az eredeti mű vizsgált részének szerzői jogi védelméről
#33	EBPP 6-7. oldal EBPP 15. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#34	EBPP 14-15. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#35	EBPP 16-17. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#36	EBPP 17-18. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#37	OSDP 4. oldal	A vizsgált elem <u>nem minősül</u> az eredeti mű azonosítható részének
#38	OSDP 4. oldal	A vizsgált elem <u>nem minősül</u> az eredeti mű azonosítható részének
#39	OSDP 5. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#40	OSDP 7-8. oldal	A vizsgált elem az Eredeti mű azonosítható részének minősül
#41	OSDP 9. oldal	A vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#42	OSDP 10. oldal	A vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#43	OSDP 11-18	A vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#45	PFME 4. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#46	PFME 4. oldal	A vizsgált elem <u>nem minősül</u> az eredeti mű azonosítható részének
#47	PFME 4. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#48	PFME 4-5. oldal	A vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#49	PFME 6-26. oldal	A vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül

4.6. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az Szjt. eredeti mű azonosítható részének bármilyen felhasználásához a szerző, illetve a vagyoni jogok jogosultjának engedélye szükséges, ennek hiányában pedig a szerzői jogok megsértése megállapítható.

5. Az ötödik kérdésre adott válasz

Az eljáró tanács az Szjt-nek a kérdésben megjelölt szakaszait önállóan vizsgálva az alábbiakat

állapította meg.

5.1. A nyilvánosságra hozás vonatkozásában: Az eljáró tanács megállapítja, hogy a részére átadott peranyagban olyan adat nem volt, amely alapján akár csak feltételezhető lenne, hogy az eredeti műveket alperesek bármelyike az Szjt. 10.§-a szerinti magatartást megvalósítva nyilvánosságra hozta volna. Mivel valamennyi művet felperes maga adta át alperesnek, illetve egyéb üzletfelének, valamennyi mű nyilvánosságra hozottnak minősül.

5.2. A névfeltüntetés vonatkozásában: Az eljáró tanács megállapítja, hogy az alperesi dokumentumok hivatkozott részei nem tüntetik fel az átvett művek szerzőit. Emellett az eljáró tanács azonban jelzi, hogy az Szjt. 12.§-a szerinti névfeltüntetés a szerző személyéhez fűződő joga, amely nem ruházható át, azzal akkor is csak maga a szerző rendelkezhet, ha művével kapcsolatos vagyoni jogokat átruházta felperesre.

5.3. A mű egységének védelme vonatkozásában: Az eljáró tanács a részére átadott iratok alapján az eredeti műből vett részek olyan felhasználását nem tapasztalta, amely kapcsán felmerülhetne a mű egységének az Szjt. 13.§-a szerinti eltorzítása, megcsonkítása, vagy a mű más olyan megváltoztatása vagy a művel kapcsolatos más olyan visszaélés, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes lett volna.

5.4. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az eredeti művek megjelölt részeinek átvétele akkor lett volna jogszerű, ha ahhoz az átvételt végző személy az eredeti művek vagyoni jogaival rendelkező személytől az Szjt. 16.§-a szerinti engedélyt kér. Az engedélynek az eredeti mű többszörözésére kellett volna kiterjednie. A rendelkezésre álló adatok alapján az átvétel nem valósított meg terjesztést és átdolgozásra sem került sor azzal, hogy az átvétel során a szövegeket kis mértékben, az eredeti szöveg értelmét, szöveggörnyezetét nem érintő módon módosították.

6. A hatodik kérdésre adott válasz

A Szerzői Jogi Szakértő Testület nem kompetens a Ptk. kártérítési felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseit értelmezni, ezzel kapcsolatban az eljáró tanács ezért nem fogalmaz meg véleményt.

7. A nyolcadik kérdésre adott válasz

A Szerzői Jogi Szakértő Testület nem kompetens a Ptk. know-how-ra vonatkozó rendelkezéseit értelmezni, ezzel kapcsolatban az eljáró tanács ezért nem fogalmaz meg véleményt.

8. A kilencedik kérdésre adott válasz

Az eljáró tanács megállapítja, hogy azzal, hogy az eredeti műveket a vagyoni jogok jogosultjának engedélye nélkül használták fel, megsértették e vagyoni jogok jogosultjának szerzői jogait. Mivel az Szjt. 16.§ (4) bekezdése szerint, ha az Szjt. másképp nem rendelkezik, a szerzőt – illetve a vagyoni jog jogosultját – a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, nyilvánvalóan e díjazás elmaradásának következményeként kár éri a jogosultat.

9. A tízedik kérdésre adott válasz

9.1. Felperes jogszerzésének jogalapját két jogcímen jelölte meg: részint az Szjt. 6.§-a alapján (együttes művek), másrészt pedig az Szjt. 30.§-a alapján (munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott művek).

9.2. Az együttes művekre vonatkozó szabályok alkalmazhatóságát a szoftverek vonatkozásában a Szoftver irányelv 2. cikk (1) bekezdése alapozza meg, amely szerint a „számítógépi program

szerzője a programot létrehozó természetes személy vagy természetes személyek csoportja, illetve a tagállami jogszabályok értelmében – amennyiben azt a tagállami jogszabályok lehetővé teszik – jogosultnak minősülő jogi személy. Ahol valamely tagállam jogszabályai elismerik az együttesen létrehozott műveket, a tagállam jogszabályai szerint a mű létrehozójának minősülő személyt kell szerzőnek tekinteni.”

9.3. Ahogyan azonban az eljáró tanács korábban már kifejtette, a tárgybeli dokumentumok nem tekinthetők szoftvernek, arra tehát a Szoftver irányelv tárgyi hatálya nem terjed ki.

9.4. Az Szjt. 6.§ (2) bekezdése szerint együttesen létrehozottnak minősül a mű, ha a megalkotásában együttműködő szerzők hozzájárulásai olyan módon egyesülnek a létrejövő egységes műben, hogy nem lehetséges az egyes szerzők jogait külön-külön meghatározni.

9.5. Az eljáró tanács számára átadott dokumentumok közül egyedül az **F/8.** számon átadott mű kapcsán merül fel annak kérdése, hogy teljesülnek-e a hivatkozott jogszabályi rendelkezés szerinti feltételek (több szerző alkotásának szétválaszthatatlan és utólag nem rekonstruálható összeolvadása) teljesülése. Ennek oka, hogy az **F/6.** és **F/9.** számokon átadott dokumentumokon egy-egy szerző (K. Zs., illetve N. Zs.) került az Szjt. 94/B. § (1) bekezdése szerinti módon feltüntetésre, vagyis kizárólagos szerzőségüket az Szjt. megdönthető vélelemként rögzíti. Olyan adat az eljáró tanács számára nem került átadásra, amely alapján bizonyítani lehetne, hogy nem őket kell a hivatkozott művek szerzőjének tekinteni. Az eljáró tanács rögzíti, hogy az **F/10.** számon átadott dokumentumon annak szerzőjét (szerzőit) nem tüntették fel, az eljáró tanács számára átadott dokumentumok alapján pedig a természetes személy szerző(k) személye nem volt megállapítható.

9.6. A fentieknek megfelelően az F/6. és F/9. számú dokumentumok nem minősülhetnek együttes műnek, az F/7 és F/8. számú dokumentumok kapcsán pedig nem került olyan adat átadásra, amely alapján ennek ténye megállapítható lenne.

9.7. Felperes jogcímként hivatkozott továbbá az Szjt. 30.§-ára is, vagyis arra, hogy Felperes a szerzői vagyoni jogokat a szerzők munkáltatójaként szerezte meg. Az eljáró tanács e körben rögzíti, hogy a szoftverfejlesztés gyakorlata arra mutat, hogy a szoftverek fejlesztői olyan tartalmú munkaszerződéseket, illetve e jogviszonyhoz hasonló jogviszonyt létrehozó megállapodásokat kötnek a szoftverek fejlesztőivel, amely az alkotást a munkavállaló munkaviszonyból származó kötelezettségeként határozza meg, ekként pedig ezen alkotások kapcsán jellemzően a munkáltató a szerző jogutódjának tekintendő.

9.8. A konkrét ügyben – a 65. számú tárgyalási jegyzőkönyv mellékleteként – átadásra kerültek a Felperes és K. Zs., K. A., K. M., N. Zs. és V. G. között létrejött munkaszerződések, illetve ezek módosításai. E szerződések 3.2. pontjai egységesen a következő szöveget tartalmazzák: „Felek rögzítik, hogy – ellentétes írásbeli megállapodás hiányában – a munkabér magában foglalja a munkavállaló által előállított új szellemi termékek, újítások, találmányok (különösen szoftverek, szoftvermodulok, technológiák) ellenértékét.” Az eljáró tanács rögzíti, hogy a csatolt munkaszerződések minden olyan természetes személyt lefednek, amelyek valamely vizsgált dokumentumon szerzőként feltüntetésre kerültek.

9.9. A fentiek alapján az eljáró tanács az F/6/, F/8 és F/9 számú dokumentumok kapcsán azt állapítja meg, hogy azok szerzői jogutódja Felperes, az F/7. számú dokumentum kapcsán ezt csak valószínűsíti, mivel ennek kapcsán a szerzősége vonatkozó adatok nem kerültek a vizsgálandó dokumentumra fellevezetésre.

10. A tizenharmadik kérdésre adott válasz

10.1. A vizsgálat tárgyává tett művek az eljáró tanács megállapítása szerint egyértelműen nem egy teljes, egész e-bank szoftverrendszerét írják le, hanem annak csupán egy szeletét.

11. A tizennegyedik kérdésre adott válasz

11.1. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az F/6-F/9 számon átadott művek olyan funkcionalitást írtak le, amelyek 2011 áprilisában nem voltak újszerűnek tekinthetők. Az eljáró tanács e körben felhívja a figyelmet arra, hogy a szerzői jogi védelemre meglétét az újszerűség megléte vagy hiánya semmilyen szempontból nem befolyásolja. A szerzői jogi védelem feltétele – az Szjt. 1.§ (3) bekezdése szerint – kizárólag az, hogy a mű egyéni, illetve eredeti jellegű legyen, az újdonságnak e körben jelentősége nincsen.

11.2. A Szerzői Jogi Szakértői Testületnek nincsen olyan szakvéleménye, állásfoglalása, illetve módszertana, amely alapján az F/6-F/9 számon csatolt művek *értéke általában* megállapítható lenne. Az SZJSZT egy-egy mű „értékére” vonatkozó állásfoglalást soha nem ad ki, szakvéleményét legfeljebb az okozott vagyoni hátrány megállapítására korlátozza. Azonban az okozott vagyoni hátrány megállapítása is erősen korlátos, mivel ahogyan arra az SZJSZT 37/07/1. számú szakvéleményben is felhívott SZJSZT 15/00 szakvélemény rögzíti, *„a szerzői jog (...) megsértése által a szerzőnek (...) okozott vagyoni hátrány eltérő módon számítható ki a különböző műtípusonként”* és felhasználási módokként. A vagyoni hátrány megállapításának módszertanát az SZJSZT csak egyes különös műtípusok – így elsősorban a szoftverek – vonatkozásában dolgozta ki. Ennek oka, hogy a szoftverek értékesítési gyakorlata nagyfokú egységességet mutat világszerte, a szoftverekkel jelentős és jól áttekinthető kis- és nagykereskedelmi forgalmat bonyolítanak a jogosultak, ebből következően pedig kialakulnak olyan általánosan érvényesülő magatartási formák, amelyekre a szakértő testület támaszkodhat. A fenti okok miatt, és mivel a vizsgált művek szoftvernek nem minősülnek, azok „értéke” vonatkozásában az eljáró tanács megállapítást nem tehet.

11.3. Az eljáró tanács megállapítja, hogy egy szerzői jogilag védett mű kapcsán szerzői jogi relevanciája csak annak van, hogy a művet nyilvánosságra hozottnak lehet-e tekinteni. E körben annak külön jelentősége nincsen, hogy a művet – annak nyilvánosságra hozatalát követően – milyen széles körben teszik hozzáférhetővé, így annak sincsen, hogy egy művet az üzleti döntések során mennyire tartanak bizalmasnak vagy nyilvánosnak. Az eljáró tanács számára átadott iratok alapján abban a kérdésben nem lehet állást foglalni, hogy az F/31 számú iratban megjelölt iratok milyen körben váltak ismertté.

Budapest, 2016. október 13.

dr. Szinger András
a tanács elnöke

dr. Békés Gergely
a tanács előadó tagja

Mamuzsics Gábor
a tanács szavazó tagja